

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXII. De medio, quo iuuabimur, & quod reddet facile mortificationis exercitiu[m] videlicet Christi Seruatoris exemplo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

incideret. Bonus discipulus expectabat, donec euigilaret, vt simul oratione fa-
rent, & illu dimitteret. Illo vero non euigilante cepit affligi cogitationib. impa-
tientiæ, quæ iubebant, vt cubitum abiret. Resistebat semel, sed aliæ & aliæ insurgunt, ad septem vsq; , & omnib. magno animo resistit. Media nocte expergiscitur senex, & inueniens cum eodem loco sedentem, quo erat, dum inciperet, exhortationem dixit: Fili, cur me non excitasti? Respondit: Ne tibi molestus essem. Legunt preces matutinas, quib. absolutis, dedit ei benedictionem, & dimisit. Senex aut se orationi dans, fuit in extasi raptus, & Angelus quidam ostendit ei locu pulchru & gloriosum, & sedem splendidam, & supra sedem septem pretiosissimas coronas. Senex quærebatur, cuius essent hæ coronæ? Respondet discipuli esse, & locu & sedem ei a Domino datâ pro vita, quam agit, coronas vero eadē nocte promeritū esse. Mane quæsiuit monach⁹ a discipulo, qd illi nocte elapsa contigisset, dū ipse dormiret? Bonus discipulus narrat quod illi contigerat, & quod septies cogitationib. resistisset, quæ monebāt, ne ipsum expectaret. Ex quo nouit senex illū 7. has coronas promeritū esse.

De S. Francisco dicitur, qd obtutus factus quadam vice hyeme fratri carnali qui videns illum male vestitū, & quasi nudum, motientem & frigore tremetem, insit illi ridendo dici, an vellet illi sudoris guttam vendere. Sanctus multa cū hilaritate respondit: Dicit fratri meo, qd totū iā Deo & Domino meo magno & caro vendidi. Alias & post aliquor annos multū grauib. & continuis dolorib. afflictus, & præterea nouis & molestis Diaboli tentationibus sic obrutus, vt vix viribus vllis humanis iuari posse videretur, audiuit vocem e cælo, quæ illū bono animo esse iuberet, eo qd ob istos labores & tribulationes tantum thesaurum adepturus esset, & quamuis omnis terra verteretur in aurū, & omnia saxa in pretiosissimas margaritas, & omnes aquæ in balsamum, tamen cōparari non possent cū præmio & remuneracione, quæ pro iisdem acciperet. Quo

promisso sic exhilaratus & recreatus fuit Sanctus, vt post nullos dolores sentiret. Et vocatis religiosis narrauit solamen, quod Deus e cælo misisset.

CAPVT XXII.

De medio, quo iuuabimur, & quod reddet facile mortificationis exercitium, videlicet Christi Seruatoris exemplo.

QVARTVM medium quod animum addet, & in hoc mortificationis exercitio multum iuuabit, est Christi Seruatoris nostri exemplum. Ideoque id a S. Paulo nobis proponitur ad nobis animum dandum. Armemus nos patientia, & per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, quod nos manet, aspicientes in authorem fidei, & consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio redemptionis nostræ sustinet, & crucem confusione contempta. Recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem, vt ne fatigemini animus vestris deficientes. Non enim usque ad sanguinem restitistis aduersus peccatum repugnantes. Refert sacra Scriptura, dum filij Israel ibant per desertum, & inueniebant aquas Maran, quæ tam erant amara, vt eas bibere non possent, Moysen Deum orasse, qui ostendit illi lignum, quo in aquas iniecto, reddita sunt dulces & lapidæ. Per lignum hoc intelligitur à sanctis lignum crucis. Quando ergo mortificationis labor amarus & grauis tibi erit, iniice ei sanctum hoc lignum, & recordare crucis & passionis Christi, flagellorum & spinatum, fellis & aceti, quod ei in siti propinatum est, & statim tibi dulcis & lapidus erit.

In Chron. Minoritarum legitur, quod quidam diues, honoratus & delicijs assuetus ordinem intrauerit, & tentator videns vitæ eius mutatione, aggressus est illum, & oculis subiecit ordinis austeritatem, & pro lautitijs, mollibus vestibus & lecto, quib. in mundo utebatur, inueniebat fa-

1. p. 1. c. 11.
Cron. de S.
Francisc.
Pro mortua
figura quæ
conueniens
pauca.

Christi exam-
plum confor-
tat.

Hebr. 12. 2.

Exod. 15. 23.

1. p. 1. 4. c. 10.
Chronic. S.
Francisc.

Probatum
exemplum.

bas, durum vestitum, stramen pro lecto, extremam paupertatem pro diuitijs. Quæ omnia Diabolus ei proponebat, & multum eum vrgebat, vt illa desereret, & ad seculum rediret. Tantum processit tentatio, vt proponeret exire religionem. Et in hoc proposito transibat per capitulum, & genua flectens ante imaginem Crucifixi, eius misericordiam commendauit, & raptus est extra se, & eleuatus in spiritu, & apparuerunt ei Christus & gloriola eius mater, & interrogabant, quare exiret? Ipse summa cum reuerentia respondit: Domine, in seculo nutritus sum in multis delicijs, & ideo austeritatem huius ordinis tolerare non possum, specialiter in victu & vestitu. Dominus leuans brachium dextrum ostendit illi vulnus lateris sanguine stillans, & ait illi: Extende brachium, & mitte huc manum, & unge eam lateris mei cruore, & quando mentem subibit aliqua austeritas vel rigor, riga ea hoc sanguine, & quantumcunq; difficile fuerit, facile & suave fiet. Et nouicius exequens, quod Dominus iusserat, quantumcunq; tentatione adueniente recordabatur Christi passionis, & statim omnia in magna dulcedine vertebatur. Quid potest homuncioni & vili vermiculo videri durum aut asperum, dum aspicit Deum spinis coronatum, & in cruce eleuatum, ipsius amoris ergo? Quid non tolerabit & patietur pro proprijs peccatis, qui videt Dominum Martiris tantum pati pro alienis?

Sanguine Christi condita amara dulcesunt.

Quid sancti omnes exemplo Christi & amore fecerunt.

lib. 1. c. 3. vita D. Ignatij.

Sancti frequenter hoc medio exempli Seruatoris nostri vtuntur, & desiderij eum imitandi, nam patetquam quod efficacissimum sit, ad nos ad mortificationem & patientiam excitandum, multa perfectionis medium est, & quod excellentiora reddit opera, eo quod ex amore Dei nascantur. Ideoque legimus de B. Patre nostro Ignatio, quod initio conversionis multum penitentia & mortificationis exereuerit, considerans sua peccata, & intendens pro eisdem satisfacere. Post vero alius ascendit, & corpus austeritatibus & pœnis affixit, non tam considerans peccata, quam Christi & sanctorum exempla. Atrendebant sancti hanc vitam Christum in-

gressum & amplexum labores & crucem tanto amore & desiderio, vt nec tempus, nec hora esset, in qua vita & sanguine pro nobis profundere dubitaret. Vtq; elephantes videtes sanguinem maiores in pugna animos sumunt, sic & ipsis magna adueniebat sitis subeundi martyrij, & sanguinem fundendi eius amore, quod ante ipsis ea effuderat. Et eo quod desiderium hoc in effectum non deduceretur, in seipso crudeles erant, & fiebant sui ipsius carnifices, & corpora dilacerabant, penitentibus affligendo & mortificando, & abnegando voluntates & appetitus, & sic paulisper respirabant: hic enim ex parte eorum desiderij fiebat lassus, imitantes, quantum poterant, Christum Seruatorem. Hoc est, quod dicit Apost. Paulus: *Semper mortificationem Iesu in corpore nostro circiferentes, vt & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.* Mortificatio corporis talis esse debet, vt similis sit & exhibeat Iesu Christi vitam. Dicit S. Bernardus: *Non decet sub capite spinoso membrum esse delicatum, sed vt se mortificet, & carnem crucifigat, vt capitum simile sit.*

Multa ad hæc media adferri possent, omnia enim, quæ sancti dant & adferunt, ad nos ad penitentiam exhortandos, pertinere possunt ad nos ad mortificationem mouendos. In verbis illis Apostoli: *Non sunt autem condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis,* dicit S. Bernard. passiones & tribulationes non sunt comparandæ, nec æquales, neq; gloriæ, quam speramus, neq; pœnæ, quam timeamus, neq; peccatis, quæ commisimus, neque beneficijs, quæ a Deo accepimus. Aliquid horum bene ponderatum poterit nos valde ad hoc exercitium excitare.

CAPVT XXIII.

De tribus mortificationis gradibus.

PRO conclusione huius tractatus trademus breuiter tres mortificationis gradus, quos S. Bern. allegat. vt iisdem tanquam gradibus ad perfectionem ascendamus. Primus est, quem S. Petrus in primo sua Canonica docet: *Charissimi, obsecro*